

தேவதாயன் நுரல்

"இறுதியில் எனது மாற்ற இருதயம் வெற்றி கொள்ளும்"

நாள்: 2

யாழிப்பாணம்

ஜூலை 1997

யேசுவை அறிய... அன்பு செய்ய... பகர...

ஆசிரியர் உரை :

ஒர் புத்தாண்டு மஹர்ந்துள்ளது. பாப் சிறையின் பணிசீடின்படி யேசுவை இன் மூல அறிய, அன்பு செய்ய பசிர்ந்து கொள்ள கொடுக்கப்பட்ட ஆண்டு இது.

ஆண்டின் முடிவு நாளே, இறையகன் யேசுவை நமக்களித்துவனின் தீருவிடு. வெளி விழுக்கள் பல கண்டு, அவற்றின் வெறுமையை உணர்ந்தவர்கள் நாம். நாம் வரும் மரண பயத்தின் வீட்டு விருந்து, அங்கே வீட்டுக்குள் வருமாறு அழுத்து தீற்கிறார் அண்ணயவன்.

வெளியே எல்லாம் அறி வற்றாய்; நிலை குலையலாம் ஏரோதின் அரண்மனை போன்றும் முழு யெருசலைய் போன்றும் குருவிகள் வருகையினாலும் குழந்தைகள் கொவையாலும் அன்றை பெற்றுக்கொண்டு கேட்ட அழுகால் போன்று இக்குழும் கிஸ்கு கூக்கால் கேட்கிறது. பேர் முகையும் மூப்பாரியுமாக இருக்கிறது.

இது, தன் குழந்தைகளுக்காக அழுது கொண்டு ஆறுதல் பெறாத மன்

இந்த அழுதால்கள், வசதீயினங்கள் மத்தீயில், அமைதி ஒரி, சகோதாத்துவ அன்பு, ஆடு மாடு, கழுதை, புலவெளி, இடையர், நூலீகள், நடசேத்தீர வெளி, தூயவானவர் நடவீல் இறுதிப் பின்னுதி மாது. தூய மனத்துவரின் ஆண்டங்கள். அக் கந்தைத் துணீகளிடையே கூட மீரகாசிக் கிறது.

இதன் இரகசீயத்தை அறிவதே, இவ் வாண்டின் பெருஞ்யாத்திரை வைதா அறிய. அன்பு செய்ய பசிர் நன்குணர்ந்துவர்கள் அரியானால் தகையுமே, பயத்தீன் வீட்டுவிருந்து. அன்றீன் வீட்டுக்குள் செல்லும் பாதை அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். அன்பு பயத்தை அகற்றுகிறது.

யேசுவை அறிய, செபங் அவசியம் திருமை வாசிப்பு அவசியம் பஸர் யேசுவைப் பற்றிய நூல்களை, இறையியல் எழுத்துகளை, ஆய்வுகளை வகுட்க்கணக்காக படிக்கின்றனர். ஆனால் யேசுவை உண்மையாக அறிய இது போதாது

புனிதர் அகுல்தீன் ஒர் ரோம பேராசிரியர், பல பல்கலைக்கழகங்களில் உண்மை அறிவைத் தேடி அலைந்தவர். யேசுவைப் பற்றி அறிந்தார். ஆனால் மிலான் நகர ஆயர் புனித அம்புரோசின் வழி நடத்துதலே, யேசுவைப் பற்றிக் கொள்ளும் அறிவை அவகுக்குப் பெற்றுத் தந்து.

இதனாலேயே புனித சிங்னப்பர் என் ஆண்டவராக் கிறிஸ்துவைப் பற்றிய அறிவே நான் பெறும் ஒப்பற்ற செல்வது. கிறிஸ்துவை ஆதாயமாக்கிக் கொள்ளவும் அவரோடு ஒன்றித்திருக்கவும் அனைத்தையும் குப்பையாகக் கருது கிரேட் என்றார். (மீலிப் 3:8-9)

எனவேதான் யேசுபற்றிய அறிவை, அனுபூதி நிலையாகவே கொண்டு, கிறிஸ்துவ துறவிகள் திருமை வாசகம், சிற்றுணை, செய்ம், தியானம் என நான்கு படிகள் ஆக்கினார். நாம் எல்லோரும் இத்தியான நிலைக்கு அனுகூக்கப்படுவின் நோம்.

இவ்விறுதி யுகத்தில், இந்த மன்னில் வாழும் கிறிஸ்துவர்களை மூண தீயான நிலைக்கு அனுகூக்கும் அடையாளங்களாகவே இன்றைய போர்க்கால அனர்த்தங்களை விளங்கிக் கொள்வோமாக

எனவே 1997 ம் ஆண்டில், புனிதர் தீன் மூண தீரியனான யேசுவை, புனிதத்தீன் மூண குளிர் நிலைவான தேவதாய் வழியாக அறிந்து, புனித மக்களாக மாறி, புதிய வாணகமும் வையகமும் கொண்ட புதிய ஜெகுசலேனம் நோக்கிக் கொல்வோமாக.

தத்தோலிக்க பரவச தியான மரபில் தேவவாயின் அற்புத வரலாறு

இன்றைய போர் எம்மை வெறும்துன்ப துயாங்களுக்கு மாத்திரமல்ல, மரண வேதனை என்டாக புதிய வானகம், புதிய வையகத்திற்குள்ளும் நுழைய அனுரக்கிறது. கத்தோலிக்க தியான வார்ஷிக குறிக்கேளும் இதுவே.

இதன் முன் னரி விப்பே மரியான், மானிட வரலாற்றின் மிகக் கொடுரோமான நவீன போர்புத ஆரம்பத்தில் (1834, 1858, 1917) தேவதாய் தன் தரிசனங்களுடாக, இப்போர்களினால் விளையக் கூடிய பேரழிவையும், ஆனால் நாசத்தையும், வெளிப்படுத்தினாள்.

அதேவேளையில் தன் அரவணனப்புக்குள் வரும் குழந்தைச் செல்வங்களுக்கு, வரும் ஆறுதல்களையும் மூவொரு கடவுளின் வழி இணைக்கும் ஆண்த அருளையும் அறிவித்தாள். இதையே பரவச தியானத்திற்கு அழைப்பு என்கிறோம். (ஆசிரியர் உரை பக 1)

ஆண்டவன் யேசுவின் தாய் கத்தோவிக்க வரலாற்றில் தொன்று தொட்டு, பரவச தியான நீரோடையில் மூழ்கினோருக்கு அருகே நின்று வழிகட்டியவள்.

அவளை கார்மேவின் வில்லி, சாரோவின் ரோஜா என்றழைக்கும் மரடு, எவ்யாவின் கார்மேல் பரவத ஆதிக்கிறிஸ்தவத் துறவிகளிடையே முளை விட்டுப் பிறந்தது. கப்படோக்கிய தியானிகளிடையேயும், புனித அகுல்தொரிடும் வேர்விட்டு வளர்ந்தது.

மத்திய காலங்களில் மேற்கத்திய துறவிகளான பொனவென்ஜர், பேர்னாட், சைமன்ஸ்ரோக், டொமினிக் முதலியோரின் மரியானின் பக்திப் பரவசங்களின் பின்னணியில், ஸ்பானிய கத்தோலிக்க மறுமலர்ச்சியின் சுலையான களிகளான சிலுவை அருள்ப்பர், அவிலா திரேசான் போன்றோர் தோன்னினர்.

இக் கார்மேல் பரவச தியானிகள் கவர்ந்திருக்கப்பட்டது. வேறு பலருள் ஒரு வரான அகிராடா மரியானின், பரவச தியான காட்சிகளில் தெவதாயின் வாழ்வு நிகழ்வுகள் சித்தரிக்கப்படுவதை (4 ம் பக்கம் பார்க்க)

பத்திமாவில் தேவதாயின் வேண்டுகோள்

பத்திமாபதியில் தேவதாய் தோன்றி, ஒரு புதிய சாத்விகப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்துள்ளார். இதை உலகு என்வளவு தூரம் உணர்ந்துள்ளது?

இப் போரின் இறுதியில் வெற்றி நிச்சயம் என்பது உறுதி; எனினும் அதற்கு முன் அதிக துன்பம் அனுபவிக்கப்பட்டல் விவகாரம்; அதிக இரத்தம் சிந்தப்பட்டு வேண்டும் என்பதை அன்னை பரியாள் குறிப்பாக உணர்த்தியுள்ளாள்.

ஞான முறையில் வளர்ந்துள்ள ஒரு புற்றுநாம்ப்பருவம், பக்குவமாக எப்படி வெட்டி எடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு கைதேர்ந்த வைத்தியரைப் போல, நிச்சயமான மொழிகளில், தேவதாய் கூறியுள்ளாள்.

நாம் ஒப்புக் கொடுக்கும் செபங்கள் தாழ்ச்சியும் வணக்கமும் உள்ளவையாக மட்டுமல்ல, பரம தந்தையின் சித்தத்தை ஏற்றுக் கொயற்படுத்தும் தன்மை யையும் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

(மத. 7: 21)

நன்றாகச் செபிக்கும் செபங்கள் தரும் நற்பயன்களுள் அருள் மிகுந்த நிலையும் ஒன்று. இந்திலை உயர், விசுவாசம், நம்பிக்கை, தேவசினேகம் ஆகியவை வளர்ச்சி அடைகின்றன. தூய ஆவியின் அருட்கொடைகளும் எம்மில் நிறைவாகப் பொழியப்படுகின்றன.

மேறும் செபங்கள் நம்முடைய பாவங்களுக்குரிய பரிகளிப்பைத் தீர்த்து வைப்பதால், உத்தரிப்பு நிலை குறைக்கப்படுகிறது. செபங்கள் எமக்குமட்டுமல்ல நம் அயல்வருக்கும் அருட்கொடைகளையும் உலக நலன்களையும் பெற்றுத் தருகின்றன.

இவைகளை மனதிலிருத்தியின் தேவதாய் பத்திமாவில் விடுத்த வேண்டுகோளை சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

1. பரிசாயின் மாற்று இருதய் பக்கி:

மிகப் பழைய காலத்திலிருந்தே புனிதர்களும் வேத வஸ்துநார்களும் (அகுலத்தின், எப்ரேம், பேர்னாட், பொனவஞ்சர், அவபோன்ஸ், ஹாயிஸ் தே மொன் பர்ட்) மாமரி வழியாக ஆண்டவளை அடைதல் மிக உத்தமமான வழி என்று கூறியுள்ளனர்.

ஆபிரகாரும் மோசீஸ்னும் மற்றும் குவமுதுவர்களும் இறைவாக்கினரும், மக்களுக்காக இறைவனிடம் பரிந்துரைத்திருக்கின்றனர். இறைமகளின் அன்னையா

கத் தெரியப்பட்ட, பரலோக பூலோக அரசியின் பரிந்துரை, இவர்களை விட மிகமிக முக்கியமானதல்லவா?

“மாமரி மீது உண்மையான பக்கி” என்ற நூலில் புனித மொன்பர்ட் கூறுவது “கிறிஸ்தவர்கள் தங்களை யேசுவுடன் ஜக்கியப்படுத்த விரும்பி னால் அதற்குரிய எளிதான், பாதுகாப்பான், உத்தமான், உறுதியான வழி மரியாள் காட்டிய பாதையில் செல்வதே.”

தமது மாசற்ற இருதயத்துக்கு எம்மை அர்ப்பனி த்து விடக் கேட்கும் மரியன்னை, அதன்வழி எம்மை மிக ஒளி பொருந்திய அன்பின் பாதைக்கு அழைக்கின்றாள்.

மரியன்னையின் மாசற்ற இருதயத்துக்கு, எம்மை முற்றாக அர்ப்பனித்தப்பன், அப்பக்கியை முறையாக அனுசரிக்க முயற்சிப்போம்.

ஐந்து முதற் சனிக்கிழமைகளில் தொடர்ந்து இப்பக்கியை அனுசரிப்பவர்களின் மரனை வேளையில் தாம் உதவியில்பதாகவும் அவர்களின் இரட்சனியத்துக்கு வேண்டிய அருள்வளர்களை நிறைவாக அருளுவதாக விட விரும்பும் பத்திமா காட்சிகளில் மரியன்னை கூறியுள்ளார்.

பாவங்கீர்த்தனம் செய்து, அருள்நிலையில் முதற் சனித் திருப்பவியில் பங்குபற்றுதல், எம்முடையவும் உலகோருடையவும் பாவப் பரிகாரமாக நற்கருணை அருள்துதல், செபமாலையின் ஐந்து தேவ இரகசியங்களைச் செபித்தல், பதினெந்து நிமிடங்களாவது செபமாலையின் பதினெந்து தேவ இரகசியங்களைத் தியானித்தல் என்பன முதற் சனிக்கிழமைப் பக்கியாகும்.

தொடர்ந்து ஐந்து முதற் சனிக்கிழமைகளோடு நின்று விடாது ஒவ்வொரு முதற் சனியும் தொடர்ந்து இப்பக்கியை அனுசரித்தல் அள்ளையின் வேண்டுகோள்கள் நிறைவேற உதவுமல்லவா?

2. செபமாலை செபித்தல்:

இனகள் செபமாலை செபிக்குமாறு உலகின் பல சாகங்களிலும் தாம் தந்த தரிசனங்களில் கூறியுள்ள மரியன்னை, தமது இரு பெரும் காட்சிகளிலும் (ஹர்து 1858, பத்திமா 1917) இதை வற்புறுத்தியுள்ளார்.

செபமாலை ஒதுவதன் பலனை கத்தோலிக்க திருச்சபையினர் பல நூற்றாண்டுகளாக அலுபவித்து வந்துள்ளார்.

செபமாலையின் தியானங்களில் கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கைப்பாதையில் நடந்து செல்கிறோம். எனவே கிறிஸ்துவை அறிய, அவரை அங்கு செய்ய அவரைப் பகிர்ந்து கொள்ள செபமாலை ஒரு உத்தம வழியாகிறது.

பத்திமாவில் தந்த ஆறு காட்சிகளிலும் செபமாலையைத் தினமும் செய்க்குமாறு வற்புறுத்திய மரியன்னை, இறுதிகாட்சியில் தம்மை ‘செபமாலை மாதா’ என்றே அறிமுகப்படுத்தினாள்.

3. பரித்தியாகச் செயல்கள்:

பத்திமா காட்சிகளில் பாவப்பரிகாரமாக, பரித்தியாகச் செயல்களை, (தவமுயற்சிகளை) அனுசரிக்குமாறு தேவதாய் கூறினாள். தவமுயற்சிகள் எனக் கூறப்படும்போது, நாம் அஞ்சிநடுங்கத் தேவையில்லை,

எமது நாளாந்த அலுவல்களை, சிறப்பாக கிறிஸ்தவ கடமைகளை, நன்றாக, பிரமாணிக்கமாக செய்யும்போது ஏற்படும் சிக்கல்களை, பிரச்சனைகளை பொறுமையுடன் ஏற்று, கிறிஸ்தவ மதிப்பீடுகட்சினங்கச் செயற்படும்போது அவையே கிறந்த தவமுயற்சிகளாக அமையலாம்.

இனமும் எம்மை எதிர்கொள்ளும் சிறுவைகளைப் பொறுமையுடனும், கடவுளுக்குப் பணிந்த மனதுடனும் ஏற்று, வாழ்வின் எதிர்புதிர்களிலும், ஏற்றத்தாழ்வுகளிலும் இறைவனின் அனுபுக்கரத்தையே காணவேண்டும் என்பது மரியன்னையின் விருப்பம்.

அமைதிக் கேட்டையும், ஒழுங்கு மீறலையும், புரட்சிகளையும், எதிர்ப்புகளையும், நியாயமான அதிகாரத்தின் மேல் வெறுப்பையும் தூண்டிவரும் அவரையின் ஊக்குவிப்புக்கும், மரியன்னையின் அமைதித் திட்டத்துக்கும் உள்ள மாறுபாடுதான் எவ்வளவு?

இத் தவமுயற்சிகளை, பரவலாக மக்கள் ஏற்றுக் கொயல்படுவார்களானால் அது பக்கியுள்ள பெற்றோர்களையும், மகிழ்ச்சியும் ஒழுக்கமும் உள்ள மக்களையும், கட்டங்களை மதிக்கும் சமுதாயங்களையும், உலக சமாதானத்தையும் பெற்றுத்தரும்.

எனவே தேவதாய் பத்திமா காட்சிகள் மூலமாக நமக்குக் கொடுத்த சமாதானத் திட்டம், உலகை யுத்தங்களிலிருந்தும், அழிவிலிருந்தும் புரட்சிகளிலிருந்தும் காப்பாற்றும். இருளின் வல்லமைகளை மேற்கொண்டு அள்ளையின் மாசற்ற இருதயம் வெற்றி பெறும். ஒரு புதிய கிறிஸ்தவ நாகரிகமும், களித்திரம் கண்டிராத சமாதானமும் உலகுக்குத் திட்டப்படும்.

நவீன பரவச தியணிகளும் தேவதயும்

புனித மக்சிமிலியன் கொல்பே

(1894 - 1941)

இது தேவதாயின் பதினாறாம் நூற்றாண் டில்புகுந்த மிசனிகள் தேவதாயின் பக்தி நிறைந்த தாகர்களே. அவர்கள் வீட்செட்டாக பிரான்சிஸ்கன் சபையினர், தம் தந்தை பிரான்சிஸ்குவைப் பின்பற்றி மாதாபக்தியில் நிறைந்து விளங்கினர். இன்று இந்த மன்னில் மிசனி ஆர்வம் குன்றிவருவதாயின், உண்மையில் மாதா பக்தியின் வீழ்ச்சியே ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.

இரண்டு நவீன உலகப் போர்களின் பின்னனியிலும், அபந்தங்கு முன்னும், எச்சரிக்கையாக நடந்த தேவதாயின் நிறைந்த நவீனப் போர்கள் கொண்டு வந்த மரணங்கள், வேதனைகள், நுண்பங்கள், இழப்புக் களைத் தாங்க பேண்டிய மனிதர்களுக்கும் தேவதாய்க்குமிடையே இருக்கும் உறவைக் கூட்டிக்காட்டுகின்றன.

இதற்கு முக்கியமானதோர் எடுத்துக் காட்டு, மக்சிமிலன் கொல்பே என்ற போலாந்து நாட்டுப் புனிதராவர். இவரின் சிறைக்கூட வாழ்வும், தியாகமரணமும் (1941), எல்லோரும் அறிந்த ஒரு கலைத்தான். ஆயின் இதியாக பாதைக்கு அவரை அழைத்து வந்ததன் இரகசியம், அவரது மாதாபக்தியிலேயே தங்கியுள்ளதென்பதை முலரும் அறியவில்லை.

மத்திய கால ஜேரோப்பாவில் தமிழ்டல், உளம், ஆண்மை அனைத்துத் தமிழும் ஆண்டவலுக்கே அர்ப்பணிக்கும் 'நூற்றல்' எனப்படும் ஒரு வீரபரம்பரை தோன்றிற்று. இவ்வீரர்கள் கிறிஸ்துவக்காகப் போராடுதல் என்ற இட்டியத்துடன் பல சிறுவைப் போர்களில் பங்கு கொண்டனர். இவர்கள் இச்செயலை துறவற்ற போன்ற ஒரு இறை அழைத்தலாகவே கருதினர். அமைச்சல், தாழ்மை, கற்பு, என்ற புண்ணியங்களைக் கடைப்பிடித்தனர்.

தாம் பயிற்சி பெற்ற பிரபுவின் அரண்மனையை மோட்சமெனக்கருதி. அங்கிருந்த பிரபுவின் துணைவியான சிமாட்டியின் அன்பைப் பெற்று, அவ்வன்புக்குப் பிரமாணிக்கமுள்ள அடிமைகளாக தமிழை அர்ப்பணித்து, உண்மை, தன்மானம், சுதந்திரம், ஒழுக்களெழுதி, கண்ணியம், கடமை, கட்டுப்பாடு ஆகிய மதிப்பீடுகளுக்குத் தமிழை உட்படுத்தினார்.

இவ்வீரர் பட்டியலில் தன்னை இணைத்துப் போராடிய இளைஞர்

தான் அவிசியின் அன்னைல் பிரான்சிஸ்கு. பேருதியிப் போரின் பின் மன்மாந்தர் மாட்டுத் தீரில் துவையும் அவர் அவ்வனை மிசனாக்கையும் தமது கெய்வீக் கீரத்தத்துதைத்தின் தலைவன், தலைவராகக் கொண்டு. ஆண்மீகப் போர் புரியப் புறப்பட்டார் தன்னைப் பின்பற்றியோரை, “ஆயுதம் தாங்க வேண்டாம், அன்பைப் பூஸ்டு, நற்செய்து வழியில், அமைச்சல் முறையில், ஏழ்மையை மனங்கூசெய்து, தூம்மையை அனிந்த தெய்வீகப் போருக்குச் செல்வோம்.” என அறைக்கினார்.

ஆயுதப் போரில் களைத்து சோர்ந்து விரக்கியுற்ற பல இளைஞர்கள்க்கு உட்பிரிவா பள்ளத்தாக்கிலுள்ள பில்லெவினான்னார் தோய்புகளினதும் குளக்களும், குடிக்கான புரைக் பிரான்சோ வழி பூதி நடத்துதலின் கோட்டைகளைத்தலாக்களாயின. தெய்வீக அரசியரிடானுக்கே தமிழை அடிமைகளாக்கி, இவ்வுலகை கிறிஸ்து அரசுவன் ஆண்மீக ஆனங்க்கு உட்படுத்துவாறு இவர்கள் வெளிக்கிளம்பினர்.

இப்பிரான்சிஸ் ஆண்மை உதவேகம் எம்மண்ணில் 500 ஆண்டுக்கு முன் அலையோதற்று, 800 ஆண்டுக்குமுன் போலாந்தில் அலையோத உருவாக்கிய பிரான்சீஸ் கப்புகளின் சபையில் தேவதாயின் மாவீரர்களார். அவரின் ஆண்மீக தந்தை பிரான்சீஸ் அசிசியாநிடமிருந்தே தேவதாயின் அன்பைப் பெறும் வழி களை அறிந்து, தன்னை முழுவதும் அந்த ஆண்டவருக்கே அர்ப்பணித்தார்.

மத்திய கால இத்தெய்வீக பார்வை, 17ம் நூற்றாண்டின் புனிதர் ஆயின் தேவமொப்பர்ட்டின் ‘மரியாளின் உண்மைப் பக்தி’ என்ற தேவதாயின் பார்வை தியான் திலைக்கு அடியிட்டது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வுலகத் தியான் பங்களியில் உருவாக்கப்பட்டவரே மக்சிமிலியன்.

தன் சிறிய பராயத்திலிருந்தே மிசாவினில் வீரப்பெறந்ததைக் கருப்பில் வளர்த்தி இவர், 1918 ல் குருவாச உருவாகி, போலாந்து தொடக்கம் யப்பான் கறாக, இறை அரசுக்காக, வெகுசனத்

தொடர்புத் துறையில் அயராதுழைத் தார். அச்சகங்களை நிறுவி பிரசரங்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளை வெளியிட்டார். வானொலி நிலையங்களை உருவாக்கி அப் போஸ்துவிக் கபணியில் வெற்றி கண்டார். போலாந்தில் அவர் நிறுவிய ‘நிர்மலகிரி’ ஆசிரமமும் யப்பானில் அவர் உருவாக்கிய ‘நிர்மலவனம்’ ஆசிரமமும் இப் பணிகளில் முழுமுச்சடன் செயற்பட்டன.

1919 ல் நிர்மலகிரியில் (போலாந்து) இருந்து வெளியிடப்பட்ட ‘நிர்மல நாயகியின் மாவீரர்’ என்ற மாத இதழ் ஏழு லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட பிரதிகளை வெளியிட்டு வந்தது. 1930 ம் ஆண்டில் யப்பானில் நாசகாக்கியின் சிக்கோவுன் மலையடிவாரத்திலுள்ள நிர்மலவனத் திலிருந்து வெளிவந்த நிர்மலவனியின் யப்பானிய மறைவீரர்’ என்ற சஞ்சிகை யும் பல உட்சம் பிரதிகளைக் கொண்டதாக விருந்தது.

மக்சிமிலியனின் இவ்வெளியிடுகளே, போலாந்து நாட்டில் உலக யுத்தத்தினால் வெகு விரைவில் வரவிருந்த விபகுக் குடியாத துன்ப ஆயாங்களையும், அரேஷிக் அட்டேழியங்களையும் தாங்கிக் கொள்ள மக்களைத் தயார் செய்தன. போலாந்தின் விச்வாசம் எழுக்கி பெறும் இப்பிரசரங்கள் வழி வசூத்தன.

இரண்டாம் உலகப் பெருந்து சமரின் போது யப்பானில் நாசகாக்கி, கிரோசூ கார்கள் அணுகுண்டால் அழிக்கப்பட்டபோதும் மக்சிமிலியனின் கட்டிடங்கள் அவசயாமலிருந்தன. இன்றுவரை கேவைத்தளங்களாகப் பணிபரிந்து வருகின்றன.

முதலம் உலகப் பெருந்து சமரின் பின் வெற்றிகரமாக விடுவிக் கப்பட்டப் போலாந்து மன்னனின் மக்களது துயரையும் வேதனைகளையும் துடைத்து ஆறு தலைத்துப்பின், வரப்போரும் வேறொரு துன்பகாப்பத்திற்கு அவர்களை ஆயத் தும்பன்னும் பொறுப்பையும் தேவதாயிடமிருந்து பெற்ற மக்சிமிலியன் அப்பணியையும் தம் வெகுசனத் தொடர்பு காதனங்களும் மூலம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றினார்.

“தேவதாயை சச்சாட்டியாக ஏற்று அவளது வழி நடத்துதலில் தம்வாழ்வை அமைத்துக் கொண்பவர்கள், அவள் கொண்டிருந்து விச்வாசம், தக்களினும் ஊற்றெடுப்பதை உணருவர். அவளது (கீழ் பக்கம் பார்க்க)

தேவதாயின் அற்புத வரலாறு

(1 ம் பக்க தொடர்)

காஸ்கிறோம். அசிராடா மரியாளின் 'இறைவனின் நகர்' (CITY OF GOD) என்ற நாவில் இவ் அற்புத வரலாறு தூப்படுகிறது.

வீரமாழுஷிவரான தெரியநாத சுவா மிகள் படைத்த 'தேம்பாவணி' என்ற பெரும் காப்பியத்தின் மூலநாலும் இது வாகும்.

இந்நாலிலிருந்து சில பகுதிகளை சுருக்கமாக, 'தேவதாயின் குரலில்' வெளியிடுகின்றோம் 1847 ல் பதிக்கப் பட்ட இந்நாலின் சுவை குன்றாதிருக்க அதே உரைநடையையே மாற்றின்றித் தருகின்றோம்.

**தேவதா சா சித்தியகாலமாய்
தெய்வ சித்தத்தில் அமைந்ததும்.
அந்த நாயகியின பரிசுத்த
தந்தை நாயின் வரலாறும்
வருமாறு:**

கடவுளானவர் நரர் புத்திக்கெட்டாத தமது இலட்சணங்களை வெளிப் பிரவே சம் பண்ண கரை கடந்த நித்திய காலத் திலே சித்தமாய் இருந்தார். நித்திய வார்த்தையானது பரிசுத்த மனுவுரு வோடு தீசனையாக நிருபித்து சகல படைப்புக்களையும் உண்டு பண்ணா முன்னே, இவருக்குத் தாயாராக வேண் டிய இஸ்திரிக்கு அவசரமான வரங்களை கொடுத்தார். முதலாவது இவ் விரு வருக்காகவும், இரண்டாவது பணி விடைக்காரராகிய மனிதர்களுக்காக வும், வானத்தையும், பூமியையும், கிரகுகளையும், மற்ற ஜம்புதங்களையும் உண்டுபண்ணினார். சுவதமினுடைய மக்துவத்துக்கு முன்னிறகவும், இவர்களுக்குத் தாகிகம் பண்ணவுஞ் சம்மனசு களை உண்டு பண்ணினார். அவர் உண்டுபண்ணப் போகிற மனிதன் கெடுவ தைத் தமது தூரதிஷ்டியாற் கண்டார். அப்போது நன்மை தின்மை அறிந்து மகா பிரகாசத்தில் உயர்ந்த சம்மனசுக்கள் மனோ சுதந்தரம் உள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். தெய்வம் மாம்ஸ அயிக்கமாகப் போகிறதையும், அவருக்கு தாயாராக வேண்டியவருமாய், மனுக்குலத்தின் மாக நீக்கி மகாவர்ப் பிரகாதங் கொண்டவருமான ஒரு இஸ்திரை, தங்களுக்கு இராக்கினியாய் அங்கீரித்து நாடுதெவனை வணங்கவேண்டும் என்றால் பேரில் ஹாகிபேரோடு வேறு அதேகரும் எதிர்த்து தெய்வஞ் கொல்லுவது அதியாயமென்றார்கள்.

(3 ம் பக்க தொடர்)
நவீன பிரவே.

மறை உடலாகிய திருச்சபையை அங்பு செய்யவும், ஆண்டவரை மகிழைப்படுத் தவும், அவர் விருப்பத்தை நிறைவேற் றவும் எதையும் செய்யத் தயாராகும் நிலைக்குத் தங்களை உருவாக்குவதை உணர்வர்.' என்ற மக்கிமிலியனின் கூற்று அவர் வாழ்விலேயே நிறைவேற்றது.

தனது சுபாவதுக்கு ஏற்ப, இறைவனின் மாவீராகி, மாபெரும் துணிச்சலுடன் வீரதீரச் செயல்கள் பஸ்வற்றில் ஈடுபட்டதன் உச்ச நிலையிலேயே அவர் ஜெர்மனிய நாஜிகளின் கையில் அகப்பட்டு அகவேல் சித்திரவதை முடியில் தியாகப் பலியாகினார். 'ஶா நன்யா னுக்காகத் தன் உயிரைக் கொடுப்பதி மூலம் மேலான அங்பு வேறி விலை' என்ற நந்செய்தி வார்த்தைகளால் பாப் பிறை 6 - வது சின்னப்பரால் புகழாரம் சூட்பட்டுமளவுக்கு (1971 ஜூப்சி 17) இவரது அயலானை அங்பு செய்யும் தக்கமை மிகுந்திருந்தது.

மரியன்னக்கு தன்னை முற்றாக அர்ப்பணித்த அவர், அவள் காலத்திலே விருந்து, கிறிஸ்துவைப் போல் தன்னை வெறுமையாக்கும் சாதனையைக் கற்றுக் கொண்டார். துண்புறும் போலாந்து மக்களை ஈடேற்ற, தன்னையே வெறுமையாக்கி அடிமையின் உருடூத்து, மரணம் மட்டும் தன்னைத் தாழ்த்தும் மரியாளின் அடிமை ஆணார்.

கிறிஸ்துவின் மாவீரனாகப் புறப்பட்டு, இருதியில் ஜந்து காயத்தார் ஆக்கப்பட்ட அசிசியின் அண்ணல் பிரான்சிஸ்குவின் உண்மையான சீடனே இவர். கல்வாரி தொட்டு, அசிசினாடாக நவீனப் போர்கள் கொண்டு வருகம், ஆசிய ஆபிரிக்கூரோப்பார். அவன் நாதனான இரடிசிப்புக் கொண்டு களங்கமற்ற ஞான சுவந்தரியாவாள். நரதெவன் தமது மாதாவுக்கும் நித்திய பிதாவுக்கும் இருக்கிற அந்தியோந்திய சாயலைக் கொண்டு அகமகிழ்வார் என்று சம்மனசுகளுக்கு கடவுள்களை என்ன அயிக்கமாகப் போகிறதையும், அவருக்கு தாயாராக வேண்டியவருமாய், மனுக்குலத்தின் மாக நீக்கி மகாவர்ப் பிரகாதங் கொண்டவருமான ஒரு இஸ்திரை, தங்களுக்கு இராக்கினியாய் அங்கீரித்து நாடுதெவனை வணங்கவேண்டும் என்றால் பேரில் ஹாகிபேரோடு வேறு அதேகரும் எதிர்த்து தெய்வஞ் கொல்லுவது அதியாயமென்றார்கள்.

(வளரும்)

'பலியான செம்மறி, வல்லமையும், செல்வமும், ஞானமும், பலமும், மாட்சியும், மிகையையும், போற்றியும் பெறத் தகுதி உள்ளவர்.' (திருவெளி. 5:12)

'எனது மாசற்ற இருதயம் இறுதியில் வெல்லும்.' எனும் வாக்கு, இவர் போன்றோராலேயே நிறைவரும்.

'புனித மக்கிமிலியனே எம் மன்னுக்காகவும் மக்களுக்காகவும் வேண்டிக் கொள்ளும்.'